
Dokument ze zasedání

A8-0392/2018

26.11.2018

ZPRÁVA

Výroční zpráva o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky
(2018/2097(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: David McAllister

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
MENŠINOVÉ STANOVISKO.....	12
INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU.....	13
JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	14

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Výroční zpráva o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky (2018/2097(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na výroční zprávu Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice,
  - s ohledem na články 21 a 36 Smlouvy o Evropské unii (SEU),
  - s ohledem na Chartu Organizace spojených národů,
  - s ohledem na Helsinský závěrečný akt z roku 1975, který zveřejnila Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE),
  - s ohledem na Severoatlantickou smlouvu,
  - s ohledem na společné prohlášení o spolupráci EU a NATO z 10. července 2018,
  - s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyně Komise o politické odpovědnosti,
  - s ohledem na Globální strategii zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie z roku 2016,
  - s ohledem na společné sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 7. června 2017 o strategickém přístupu k odolnosti ve vnější činnosti EU (JOIN(2017)0021),
  - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A8-0392/2018),
- A. vzhledem k tomu, že bezpečnostní prostředí EU je nyní mnohem nestabilnější, nepředvídatelnější, složitější a nejasnější než v kterémkoli období od konce studené války, neboť je konfrontováno s mezistátními konflikty, přírodními katastrofami, terorismem, nefungujícími státy, kybernetickými útoky a hybridní válkou; vzhledem k tomu, že současné politiky EU už možná nepostačují k podpoře stabilního a prosperujícího sousedství; vzhledem k tomu, že roste odpovědnost EU za ochranu své bezpečnosti a za obranu svých zájmů a hodnot;
- B. vzhledem k tomu, že zahraniční činnost EU má přímé dopady na životy našich občanů jak v Evropské unii, tak i v jiných zemích, ať již se jedná o podporu míru, hospodářské spolupráce, bezpečnosti a stability na našem území i mimo něj, o prevenci krizí či jejich řešení s cílem zamezit negativním účinkům přelévání a usnadnit poklidné řešení konfliktů;
- C. vzhledem k tomu, že stav obyvatelstva EU se snižuje a že podle prognóz bude

kolem roku 2050 tvořit jen 5 % světové populace v porovnání s 13 % v roce 1960;

- D. vzhledem k tomu, že se očekává, že do roku 2050 připadne více než polovina nárůstu světové populace na Afriku, kde se zřejmě narodí 1,3 miliardy lidí z dodatečných 2,4 miliardy osob na celé planetě; vzhledem k tomu, že se tento nárůst bude soustředit v několika nejchudších zemích, přinese řadu nových problémů, které – nebudou-li okamžitě řešeny – budou mít ničivé účinky jak na dotčené země, tak na Evropskou unii;
- E. vzhledem k tomu, že v roce 2050 se mohou Čína, USA a Indie stát nejsilnějšími hospodářskými velmocemi s ještě větším politickým vlivem, zatímco v dlouhodobém uspořádání hospodářské a politické váhy nebude žádný členský stát EU patřit k největším ekonomikám světa, a Evropská unie tak bude čelit zcela odlišnému rozložení moci ve světě, což si vyžádá nové úsilí o posílení stávajících institucí globální správy;
- F. vzhledem k tomu, že nový světový řád se čím dál více vyznačuje asymetrií s četnými nestátními aktéry, jejichž vliv v posledním desetiletí značně zesílil, počínaje nevládními organizacemi hájícími lidská práva, spravedlivý obchod a udržitelné řízení přírodních zdrojů přes nadnárodní korporace ovlivňující státní politiku a aktivisty na sociálních sítích, kteří volají po demokratické změně, konče; vzhledem k tomu, že mezinárodní skupiny organizované trestné činnosti a teroristické organizace se snaží podkopat demokratické hodnoty; nicméně vzhledem k tomu, že mnohostrannost, k níž je Evropa hluboce vázána, je stále častěji zpochybňována, přestože žádný nový státní nebo nestátní subjekt nemůže nabídnout nezpochybnitelně celosvětový postoj;
- G. vzhledem k tomu, že s globalizací vzrostla vzájemná závislost, kdy rozhodnutí přijatá v Pekingu nebo Washingtonu přímo ovlivňují naše životy; vzhledem k tomu, že v důsledku této vzájemné závislosti se vytvořilo globální veřejné mínění, které si uvědomuje, že nadnárodní problémy je třeba řešit na nadnárodní úrovni a že mnohostranné organizace musí zlepšit globální správu;
- H. vzhledem k tomu, že téměř čtvrtina světové populace žije v nestabilních státech nebo společnostech; vzhledem k tomu, že toto prostředí se stále častěji stává živnou půdou pro sociálně-hospodářskou nerovnost, která spolu se změnou klimatu bezprostředně ohrožuje stabilitu, demokracii a mír;
- I. vzhledem k tomu, že ambice EU stát se jedním ze světových vůdců a ovlivňovat celosvětové dění byla oslabena finanční krizí, způsobem řízení bezprecedentní migrační a uprchlické krize, silící euroskepsí, šířením krizí v našem těsném sousedství, nedostatkem důslednosti zahraniční politiky, rostoucími pochybnostmi evropského veřejného mínění o demonstraci síly v zahraničí a nedostatečně účinnou strategickou autonomií EU, takže současnou tendencí je spíše na události reagovat, než je utvářet; vzhledem k tomu, že EU je však i nadále světovým vůdcem v oblasti regulačních norem;
- J. vzhledem k tomu, že některé západní demokracie začaly být zranitelnější a více protekcionistické a zahleděné do sebe a že v době, kdy mnohostranná spolupráce je jedinou cestou k efektivnímu řešení celosvětových výzev, se uchylují k extrémům; vzhledem k tomu, že velmoci jako Čína a Rusko se snaží vyplnit toto vakuum a spíše zpochybňují než posilují stávající globální správu založenou na mezinárodním právu;

vzhledem k tomu, že posledně uvedené státy mají odlišný přístup k rozvojové spolupráci, který nesouvisí se zlepšením právního státu nebo jinými demokratickými reformami;

- K. vzhledem k tomu, že společný komplexní akční plán (JCPOA) sjednaný s Íránem je významnou vícestrannou dohodou na cestě k stabilnímu a mírovému Blízkému východu; vzhledem k tomu, že rozhodnutí prezidenta Trumpa odstoupit od JCPOA a uvalit sekundární sankce na evropské společnosti, které s Íránem legitimně obchodují, je nanejvýš politováníhodné a oslabuje evropskou hospodářskou nezávislost, a poukazuje tak na problematickou závislost EU na obchodním systému založeném na americkém dolaru; vzhledem k tomu, že EU a její členské státy znovu potvrdily svůj závazek ke společnému komplexnímu akčnímu plánu a přijaly opatření k ochraně legitimních evropských zájmů;
- L. vzhledem k tomu, že Islámský stát, al-Káida a další mezinárodní teroristické organizace stále pro Evropu i národy na celém světě představují značnou hrozbu;
- M. vzhledem k tomu, že evropská bezpečnost je založena na ambici společné strategické autonomie, jak je zdůrazněno v globální strategii Unie; vzhledem k tomu, že ambiciózní, důvěryhodná a účinná společná zahraniční politika se musí opírat o odpovídající finanční zdroje a prostředky a musí být založena na soudržném, včasném a soustavném přístupu členských států;
1. zdůrazňuje, že nastal čas, aby Evropská unie převzala svůj osud do vlastních rukou; zastává názor, že EU by měla v rámci mezinárodních vztahů zaujmout úlohu plnohodnotné a nezávislé politické a hospodářské moci, která pomáhá po celém světě řešit konflikty a podílí se na utváření globální správy; zdůrazňuje proto, že je třeba uplatňovat takovou evropskou zahraniční a bezpečnostní politiku, která bude skutečně společná a založená na strategické autonomii a její integraci, a to i pokud jde o schopnosti, v oblasti průmyslu a operací, a která dokáže prosazovat společné zájmy i naše zásady a hodnoty.
  2. je přesvědčen o tom, že žádný členský stát EU nedokáže sám účinně reagovat na současné světové výzvy; domnívá se, že pokud členské státy spojí své síly v EU, mohou získat vliv na dění na světové scéně, jehož by jinak nedosáhly; je přesvědčen o tom, že 28 členských států usilujících o soudržné a jednotné postoje a zastupujících 500 milionů občanů má větší váhu při mezinárodních jednáních, prosazování lidských práv a odpovědnosti a vytváření mezinárodních pravidel a politických, demokratických, environmentálních, sociálních a hospodářských norem; dále věří, že pod ochranou sociálního modelu EU může globalizace pro občany EU představovat příležitost, a nikoli hrozbu, a že je nutné, aby tuto skutečnost evropská a vnitrostátní vůdci srozumitelně a pozitivně komunikovali;
  3. vyjadřuje politování nad tím, že členské státy příliš často upřednostňují své národní zájmy bez ohledu na případné důsledky na evropské úrovni, čímž oslabují jednotnost, soudržnost a účinnost a v důsledku toho důvěryhodnost EU jako světového hráče; požaduje lepší rozdělení odpovědnosti, větší solidaritu a posílení spolupráce mezi EU a členskými státy; zdůrazňuje, že je nutné, aby vnější politiky Unie byly koherentní mezi sebou i s ostatními politikami s vnějším rozměrem a aby byly koordinovány s mezinárodními partnery; domnívá se, že dobrá spolupráce mezi členskými státy má

zásadní význam pro zachování demokracie, našich společných hodnot, našich svobod a našich sociálních a environmentálních standardů; zdůrazňuje potřebu rozšířit spolupráci mezi členskými státy, partnerskými zeměmi a mezinárodními organizacemi;

4. připomíná, že EU s 28 členskými státy je celkově největší světovou ekonomikou s více než půl miliardou obyvatel a že euro je druhou nejdůležitější rezervní měnou; zdůrazňuje, že na základě kolektivních příspěvků orgánů EU a jednotlivých členských států EU je taktéž největším poskytovatelem rozvojové pomoci na světě;
5. zdůrazňuje, že evropská strategie vnějších vztahů se vyznačuje:
  - prosazováním a ochranou univerzálních hodnot, jako jsou mír, demokracie, rovnost, právní stát a dodržování lidských práv a základních svobod, včetně práv příslušníků menšin,
  - závazkem k multilateralismu a mezinárodnímu řádu založenému na pravidlech, který je podporován strukturou OSN a regionálními organizacemi, např. OBSE,
  - důrazem na předcházení konfliktům a jejich řízení, mediaci, mírové řešení konfliktů a na budování míru a institucí,
  - podporou udržitelného rozvoje, pomoci a hospodářské spolupráce, spravedlivého obchodu, dohod, které jsou příznivé k životnímu prostředí, a alternativních zdrojů energie;
6. zdůrazňuje, že EU by měla pevně stát za svými zásadami demokracie, lidských práv a právního státu, jak jsou zakotveny ve Smlouvách; poukazuje na to, že je důležité posoudit, zda prosazování těchto zásad ve třetích zemích je úspěšné, a zhodnotit, jaký je prostor pro jeho další zlepšení; zdůrazňuje, že pověst EU jakožto propagátora těchto zásad lze udržet pouze tehdy, bude-li zajištěno, že budou tyto přesně vymezené zásady chráněny a dodržovány ve všech členských státech;
7. u těch zemí, které směřují zpět, pokud jde o správu věcí veřejných, demokracii a lidská práva, doporučuje zvážit politiku „méně za méně“; domnívá se, že by EU měla účinněji využívat své nástroje zahraniční politiky, mimo jiné nástroje v oblasti obchodu a rozvoje, jako jsou dvoustranné smlouvy s třetími zeměmi, dochází-li k porušování demokratických norem a lidských práv, a zejména zajistit, aby nebyla ratifikována žádná dohoda, nebudou-li splněna kritéria v oblasti lidských práv; vyzývá EU a členské státy, aby přijaly rozhodnutí o majetku nejasného původu a bojovaly tak proti korupci ve třetích zemích; připomíná, že hospodářské sankce jsou silným nástrojem donucovací diplomacie; konstatuje, že v určitých případech nejsou na úrovni Unie naplňována stanoviska v oblasti zahraniční politiky, která Parlament přijal, a trvá na tom, aby je Rada a Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) braly vážněji;
8. vyzývá ESVČ, Komisi, Radu a jednotlivé členské státy ke strategickému postupu, který bude navazovat na integrovaný přístup a při němž by měly využívat všechny dostupné prostředky, včetně obchodu, rozvoje a diplomatických, civilních a vojenských nástrojů společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP), jakož i strategickou komunikaci a veřejnou diplomacii k posílení geopolitického vlivu EU a celkového obrazu ve světě a k ochraně jejích zájmů, mimo jiné posílením hospodářské nezávislosti EU a její

strategické autonomie; zdůrazňuje podpůrnou úlohu, kterou mohou v tomto procesu sehrát environmentální, kulturní, akademické a další formy „alternativní“ diplomacie;

9. žádá, aby byly v příštím víceletém finančním rámci (VFR) (2021–2027) vyčleněny dostatečné finanční zdroje na vnější činnost EU a aby EU své zdroje soustředila na strategické priority; připomíná důležitou úlohu vnějších finančních nástrojů EU pro vývoj zahraničně politických zájmů EU; zdůrazňuje, že je důležité posílit soudržnost, účinnost, schopnost odezvy a pružnost vnějších finančních nástrojů; zdůrazňuje, že je do kontroly a strategického řízení nástrojů třeba odpovídajícím způsobem zapojit Parlament; zastává názor, že v důsledku sílících výzev nejen v sousedství EU je zapotřebí na vnější činnost poskytnout výrazně vyšší prostředky a výrazně posílit civilní mise SBOP;
10. vyzývá ESVČ, aby vytvářela tematické koalice s podobně smýšlejícími zeměmi na podporu a prosazování mezinárodního pořádku založeného na pravidlech, multilateralismu a volného a spravedlivého obchodu a aby hledala kooperativní řešení globálních výzev včetně měnící se rovnováhy moci; vyzývá ESVČ, aby navázala spolupráci s novými velmocemi při zajišťování globálních veřejných statků, jako jsou mír a bezpečnost, i při předcházení krizím a krizových operacích na celém světě, zmírňování změn klimatu, včetně udržitelného nakládání s přírodními zdroji, čistého ovzduší a vody a neznečištěné půdy, jakož i při obraně a prosazování lidských práv a finanční stability; připomíná důležitost meziparlamentních vztahů na podporu těchto záměrů;
11. odsuzuje skutečnost, že Rusko opakovaně používá právo veta v Radě bezpečnosti OSN, a domnívá se, že tím podryvá mezinárodní úsilí o mír a řešení konfliktů; konstatuje, že patové situace v rámci Rady bezpečnosti OSN brzdí činnost mezinárodního společenství a brání řešení krizí; znovu vyzývá členské státy, aby podporovaly reformy v oblasti složení a fungování Rady bezpečnosti; zdůrazňuje, že EU usiluje o posílení mezinárodní úlohy OSN;
12. konstatuje, že EU se významně podílela na uklidnění a řešení zahraničních politických krizí, konkrétně když se některé členské státy pod záštitou Unie ujaly iniciativy např. v tzv. normanském formátu nebo při jednáních EU3+3 s Íránem; domnívá se, že zatímco je sledována z dlouhodobého hlediska zvýšená bezpečnostní a obranná spolupráce, vytváření koalic členských států ad hoc – kde je to považováno za vhodné – , které mohou rychle zasahovat při řešení mezinárodních krizích, by mohlo zvýšit flexibilitu a schopnost reakce EU ve vnější činnosti v krátkodobém horizontu, pokud jde o řešení měnících se situací, neboť se tak zmenší tlak na dosažení všeobecného konsenzu členských států;
13. vítá rostoucí úlohu EU, včetně úlohy civilních a vojenských misí SBOP při udržování míru, předcházení konfliktům, posilování mezinárodní bezpečnosti a rekonstrukci po konfliktech, což je jedním ze způsobů, jak zajistit dlouhodobý mír; připomíná, že většího úspěchu při řešení konfliktů je dosahováno, když mají formální úlohu v tomto procesu ženy, a vyzývá k tomu, aby byly do takových misí častěji zapojovány;
14. chápe, že blízké hrozby určují politické priority; vyzývá však všechny členské státy, aby ctily zásadu solidarity zakotvenou ve Smlouvách (článek 80 Smlouvy o fungování Evropské unie) a podnikly společně nezbytné kroky v reakci na migrační krizi, stejně

jako učinily v případě výzev, které představují asertivní Rusko a Čína v hospodářském a bezpečnostním kontextu; dále se domnívá, že současná krize prověřila ochotu členských států k účinnější spolupráci při řešení společných problémů; vyzývá k tomu, aby obyvatelům oblastí zasažených konfliktem byla poskytnuta další humanitární pomoc a asistence;

14. chápe, že blízké hrozby určují politické priority; vyzývá však všechny členské státy, aby ctily zásadu solidarity zakotvenou ve Smlouvách (článek 80 Smlouvy o fungování Evropské unie) a podnikly společně nezbytné kroky v reakci na migrační krizi, stejně jako učinily v případě výzev, které představují asertivní Rusko a Čína v hospodářském a bezpečnostním kontextu; dále se domnívá, že současná krize prověřila ochotu členských států k účinnější spolupráci při řešení společných problémů; vyzývá k tomu, aby obyvatelům oblastí zasažených konfliktem byla poskytnuta další humanitární pomoc a asistence;
15. konstatuje, že vnitřní a vnější bezpečnost jsou spolu silně provázány; zdůrazňuje, že je nutné posílit vnitřní odolnost EU vůči zásahům zvnějšku a s mezinárodními partnery vytvořit společnou strategii, a to pokud se jedná o ochranu kritické infrastruktury i o základní instituce a charakteristické prvky našich demokracií; podporuje Komisi a místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku v tom, aby v rámci strategie zmírňování rizik dále zlepšovala odolnost EU vůči teroristickým útokům, zejména džihádistickému terorismu jakožto jednomu z hlavních problémů, který dnes ohrožuje veřejnou bezpečnost v EU, vůči radikalizaci, nelegální migraci, opakovanému využívání chemických zbraní, propagandě, on-line a off-line dezinformačním kampaním, snaze Ruska vést kybernetické útoky a zasahovat do kampaní před volbami a referendy a dalším hybridním hrozbám, které vyžadují rychlé, asertivní a koordinované protiopatření; zdůrazňuje, že by měla být přijata veškerá možná opatření, aby nedošlo k ovlivnění voleb do Evropského parlamentu v roce 2019;
16. zdůrazňuje skutečnost, že transatlantické partnerství se z krátkodobého pohledu potýká s velkým množstvím problémů a narušení, přesto však zůstává nepostradatelné pro bezpečnost a prosperitu na obou stranách Atlantského oceánu; vyjadřuje politování nad tím, že USA se postupně stahují z multilaterálního světového řádu, který se řídí pravidly, zejména nad jejich odstoupením od Pařížské dohody, společného komplexního akčního plánu (JCPOA) a dohody o transatlantickém partnerství (TPP) a nad jejich vystoupením z Rady OSN pro lidská práva, a dále vyjadřuje politování nad tím, že USA ukončily financování agentury UNRWA, různých agentur OSN, mnohostranných fór i mírových operací a útočí na Mezinárodní trestní soud (ICC); vyzývá EU, aby ve své reakci na taková rozhodnutí projevila jednotu, pevný postoj a přiměřenost, aby zopakovala svou plnou podporu společného komplexního akčního plánu (JCPOA), zajistila hmatatelné hospodářské výsledky s Íránem a chránila investice evropských společností investujících v Íránu před sankcemi Spojených států; dále EU žádá, aby zintenzivnila úsilí v oblasti diplomacie týkající se změny klimatu a aby dodržování Pařížské dohody zakotvila do všech obchodních a investičních dohod;
17. zdůrazňuje, že investice do stability a prosperity západního Balkánu musí i nadále zůstat významnou prioritou Evropské unie; potvrzuje, že to, že země západního Balkánu mají vyhlídky na členství v EU, musí vést k plnému členství dotčených zemí za předpokladu, že jsou splněna všechna kritéria; zdůrazňuje, že proces rozšiřování je založen na

zásluhách, podléhá mechanismu důsledné a spravedlivé podmíněnosti v souladu s důsledným uplatňováním kodaňských kritérií a nesmí záviset na ničem jiném než na konkrétních výsledcích dosažených jednotlivými zeměmi v otázkách, jako jsou korupce, praktiky praní peněz, transparentnost a nezávislost justice; připomíná, že v tomto procesu má významné místo prosazování reforem nezbytných pro kooperativní politický a hospodářský mezinárodní pořádek založený na pravidlech s důrazem na právní stát, dodržování lidských práv, zejména práv menšin, usmíření a dobré vztahy se sousedy, bezpečnost a migraci, sociálně-ekonomický a udržitelný rozvoj, dopravní a energetické propojení, ochranu životního prostředí a digitální agendu;

18. uznává význam stability východního sousedství z hlediska vlastní stability Unie a podporuje rozvoj ještě užších vztahů s Východním partnerstvím; vyzývá Komisi a ESVČ, aby nadále využívaly transformační sílu EU na jejích východních hranicích, posilovaly hospodářské vazby a vazby na základě propojitelnosti, využívaly obchodních dohod a dohod o přidružení, přístupu na jednotný trh a intenzivnějšího mezilidského kontaktu, mj. usnadněním udělování a liberalizací víz, jsou-li splněny všechny požadavky, jako pobídky k posilování demokratických reforem a přijímání evropských pravidel a norem; dále vyzývá ESVČ, aby sledovala demokratické procesy ve svém bezprostředním sousedství a aby zajistila, že nedojde k zastavení nebo zvrácení demokratického pokroku;
19. znovu stvrzuje závazek EU podporovat svrchovanost, nezávislost a územní celistvost svých partnerů; zdůrazňuje, že je třeba řešit všechny zamrzlé konflikty v souladu s mezinárodním právem, normami a zásadami s cílem zvýšit podporu pro obyvatele oblastí zasažených konfliktem, vnitřně vysídlené osoby a uprchlíky a bojovat proti pokusům o destabilizaci ze strany třetích zemí, zejména Ruska; znovu opakuje, že odsuzuje ruskou nelegální anexi Krymu a vojenskou intervenci na východní Ukrajině; žádá, aby bylo i nadále vyvíjeno úsilí o zajištění toho, že budou naplněny minské dohody, a požaduje, aby byly sankce EU vůči Rusku prodlouženy do doby, než Rusko tyto dohody naplní; dále odsuzuje pokračující militarizaci a zhoršující se bezpečností a humanitární situaci na okupovaných gruzínských územích Abcházie a regionu Cchinvali / Jižní Osetie a vyzývá Rusko, aby splnilo své povinnosti dle dohody o příměří z roku 2008 zprostředkované EU;
20. připomíná, že Středomoří tvoří hranici mezi regiony vyznačujícími se největšími nerovnostmi na světě; opakuje, že je naléhavě nutné podněcovat spravedlivý hospodářský a sociální rozvoj jižního Středomoří a subsaharské Afriky a pomáhat zemím s řešením základních příčin nestability, jako jsou ozbrojené konflikty, nedemokratická a neúčinná správa, korupce a změny klimatu, a to vytvářením místních hospodářských příležitostí, zejména pro mladé lidi a ženy a zejména v zemích, z nichž migranti pocházejí, na základě spolupráce s relevantními aktéry na místě a zapojení místních společenství; bere na vědomí návrh předsedy Komise Junckera na vytvoření nové aliance mezi Evropou a Afrikou pro udržitelné investice a zaměstnanost a jeho iniciativu na přeměnu různých evropsko-afričských obchodních dohod v jedinou dohodu o volném obchodu mezi těmito dvěma kontinenty, která může být úspěšná pouze tehdy, bude-li uzavřena jako hospodářské partnerství mezi sobě rovnými a pokud se podaří vytvořit účinné prostředí příznivé pro podniky a investice; naléhavě žádá, aby EU využívala jiné mechanismy evropské politiky sousedství k dalšímu prohloubení spolupráce mezi Uníí, partnerskými zeměmi jižního sousedství a klíčovými

regionálními hráči v regionálních otázkách, jako jsou řádná správa, bezpečnost, energetika a boj proti změně klimatu; opakuje svou podporu oblasti stabilizace v rámci SBOP EU a žádá jejich posílení;

21. zdůrazňuje, že EU musí hrát vedoucí úlohu na Blízkém východě a v oblasti Perského zálivu, a to prostřednictvím své rozhodné měkké síly a úplného provedení všech stávajících dohod o přidružení; vyjadřuje hluboké politování nad rozhodnutím vlády USA přesunout americké velvyslanectví v Izraeli z Tel Avivu do Jeruzaléma; vyzývá EU, aby se stala hybnou silou při obnovení skutečného mírového procesu na Blízkém východě, jehož výsledkem mají být dva státy; v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 2254 opětovně zdůrazňuje nadřazenost ženevského procesu vedeného OSN při řešení syrského konfliktu; odsuzuje skutečnost, že Rusko a Írán podporují Asadův režim, jeho válečné zločiny a zločiny proti lidskosti, a vyzývá EU a její členské státy, aby vyvinuly veškeré úsilí a ukončily zločiny páchané na syrských občanech a především používání chemických zbraní vůči nim;
22. zdůrazňuje, že posilování regionální bezpečnosti v indicko-tichomořském regionu má zásadní význam pro zájmy EU a jejích členských států; vyzývá všechny zúčastněné strany v tomto regionu, aby řešily neshody mírovými prostředky a aby se zdržely jednostranných opatření s cílem změnit status quo mimo jiné v oblasti Východočínského a Jihočínského moře, má-li být zajištěna regionální bezpečnost; vybízí k rychlému obnovení dvoustranných rozhovorů mezi Čínou a Tchaj-wanem a znovu opakuje, že podporuje smysluplné zapojení Tchaj-wanu do mezinárodních organizací, mechanismů a činností; podporuje opatření na prohloubení vztahů mezi Evropskou unií, jejími členskými státy a partnery v Asii a vybízí k hospodářské, diplomatické a bezpečnostní spolupráci;
23. v návaznosti na nedávné prezidentské a parlamentní volby v regionu potvrzuje svůj závazek i nadále upevňovat silné vztahy se zeměmi Latinské Ameriky, podporovat obranu demokracie, právní stát a lidská práva jakožto základ pro hlubší integraci a spolupráci; vyjadřuje své hluboké znepokojení nad nedodržováním demokracie, lidských práv a právního státu na Kubě, v Nikaragui a ve Venezuele; se znepokojením bere na vědomí vývoj volebního procesu v Brazílii a vyjadřuje naději, že nová vláda neopustí cestu směřující k demokracii a právnímu státu; oceňuje úsilí všech stran zapojených do mírového procesu v Kolumbii; znovu opakuje, že plně podporuje tento mírový proces a jeho účinné provádění;
24. věří, že měkká síla a budování institucí samy o sobě nemohou, navzdory svému významu, stačit k tomu, aby vytvořily dostatečný vliv ve světě, v němž roste váha mocenské politiky a tvrdé síly; domnívá se, že účinnost zahraniční politiky EU bude v konečném důsledku do značné míry záviset na účinné kombinaci nástrojů tvrdé a měkké síly, včetně otevřeného dialogu, na schopnosti EU jít příkladem a na zdrojích a kapacitách vyhrazených na podporu této politiky, včetně přiměřených finančních zdrojů, účinného multilateralismu, kombinace měkké síly a důvěryhodné tvrdé síly, sdružování vojenských kapacit a ochoty členských států vzdát se v této souvislosti rozhodování a spolupracovat s NATO a s dalšími podobně smýšlejícími zeměmi;
25. vítá větší spolupráci v oblasti obrany mezi členskými státy EU a opatření na posílení vojenské autonomie EU, konkrétně vytvoření evropského jednotného velicího střediska

v Bruselu pro vojenské výcvikové mise EU a odstranění překážek, které bránily rozmístování bojových skupin EU; věří, že zavedená stálá strukturovaná spolupráce (PESCO) na obranných projektech a koordinovaný každoroční přezkum v oblasti obrany (CARD) pomohou členským státům prohloubit jejich spolupráci v oblasti obrany a zefektivnit jejich výdaje v této oblasti; vítá návrh místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky na vytvoření evropského mírového nástroje a nový rámec pro civilní mise SBOP i závazek pokročit v rozvoji vojenské mobility za účelem zlepšení evropské strategické autonomie, mj. prostřednictvím evropské iniciativy v oblasti zásahu; domnívá se, že rozvoj silného obranného průmyslu posiluje technologickou nezávislost EU, mj. podporou jednotného trhu s produkty kybernetické bezpečnosti, k čemuž je třeba zlepšit schopnosti EU;

26. domnívá se, že zásadním předpokladem k tomu, aby se EU stala věrohodnou politickou silou, která je schopná organizovat předcházení ozbrojeným konfliktům, vynucování mírových dohod a stabilizaci křehkých situací po ukončení konfliktů, je schopnost vysílat civilní odborníky a vojenské síly do konfliktů na celé zeměkouli za účelem podpory míru a stability; vyzývá ESVC a členské státy, aby vytvořily dostatečné civilní a vojenské kapacity, které budou zahrnovat celé spektrum pozemních, vzdušných, kosmických, námořních a kybernetických kapacit, a aby pracovaly na právně závazném nástroji týkajícím se plně autonomních zbraňových systémů s cílem bránit cíle Smlouvy; zdůrazňuje význam dlouhodobé spolupráce mezi Evropskou unií a NATO, na kterou poukazuje globální strategie EU i společné prohlášení EU a NATO; zdůrazňuje, že další rozvoj obranné unie by měl doplnit cíle vnějších vztahů EU;
27. zdůrazňuje, že vytváření nových formátů, např. Rady bezpečnosti EU, jak prosazují kancléřka Merkelová a prezident Macron, a nové způsoby užší koordinace v EU a s mezinárodními orgány by případně mohly přispět ke zefektivnění rozhodovacích procesů v rámci SZBP; zastává názor, že společně se zřízením těchto struktur by měly být rovněž vytvořeny mechanismy pro zajištění jejich demokratické kontroly;
28. podporuje diskusi v EU o nových formátech, včetně návrhu předsedy Komise Junckera, který představil ve svém projevu o stavu Unie dne 12. září 2018, aby se v určitých oblastech SZBP, zejména v otázkách lidských práv, sankcí a civilních misí, nahradilo pravidlo jednomyslného hlasování, které je v současnosti vyžadováno Smlouvami, hlasováním kvalifikovanou většinou; vyzývá členské státy, aby prověřily způsoby, jak jednat v kontextu SZBP a SBOP účinněji; domnívá se, že hlasování kvalifikovanou většinou by EU umožnilo jednat rozhodněji, rychleji a účinněji; vyzývá Evropskou radu, aby tuto iniciativu realizovala pomocí překlenovacího ustanovení podle čl. 31 odst. 3 SEU; dále ji vybízí, aby zvážila rozšíření hlasování kvalifikovanou většinou na další oblasti SZBP v rámci širší diskuse o využívání většinového hlasování v případě politik EU; uznává, že je třeba hledat kreativní řešení pro budoucí spolupráci mezi Evropskou unií a Spojeným královstvím v oblasti SZBP a SBOP, přičemž je třeba přihlídnout k zásadám stanoveným v usnesení ze dne 14. března 2018 o rámci budoucích vztahů mezi EU a Spojeným královstvím;
29. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členským státům.

MENŠINOVÉ STANOVISKO

k provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) 2018/2097(INI) – Výbor pro zahraniční věci, zpravodaj: David McAllister

Menšinové stanovisko, které předložili poslanci EP ze skupiny GUE/NGL Sabine Lösingová a Miguel Urban Crespo

Zpráva je poznamenána strachem ze ztráty hospodářského a geostrategického významu. Na jedné straně tato zpráva vyznívá ve prospěch spolupráce a multilateralismu a považuje socioekonomické nerovnosti za příčinu nestability a konfliktů, na druhé straně však vyzývá členské státy a orgány EU, aby využily veškeré nástroje, včetně vojenských, k posílení geopolitického vlivu EU a k ochraně jejích především hospodářských zájmů.

Vznášíme proti této zprávě námitky, protože:

- zmiňuje mírové a diplomatické řešení konfliktů, avšak obhajuje použití tvrdé síly a armády a podporuje silný obranný průmysl; vítá vytvoření evropských intervenčních sil, žádá zvýšení finančních prostředků na obranné schopnosti a obhajuje rozmístění bojových skupin EU;
- žádá zrušení zásady jednomyslnosti v souvislosti se SZBP v Radě, podporuje přijímání rozhodnutí kvalifikovanou většinou a vytvoření Rady bezpečnosti EU;
- je v rozporu s usnesením EP o zákazu smrtících autonomních zbraní;
- podporuje prohloubenou spolupráci v oblasti obrany, stálou strukturovanou spolupráci (PESCO) financovanou Evropskou unií a vojenskou mobilitu na úkor civilních politik a projektů;
- podporuje navrhovaný mírový nástroj, který pokryje veškeré náklady na vojenské operace včetně nasazení, vybavení a převodu zbraní bez jakékoli kontroly Parlamentu, a schvaluje, že tím dochází k další militarizaci postupu EU v konfliktech;

Požadujeme:

- úplné (i jaderné) odzbrojení na úrovni EU i na celosvětové úrovni;
- odmítnutí jakýchkoli výdajů z rozpočtu EU na vojenské účely a striktní výklad čl. 41 odst. 2 SEU, který zakazuje hradit výdaje související s vojenstvím nebo obranou z rozpočtu EU.

INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	21.11.2018						
Výsledek konečného hlasování	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">38</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">7</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">11</td> </tr> </table>	+:	38	–:	7	0:	11
+:	38						
–:	7						
0:	11						
Členové přítomní při konečném hlasování	<p>Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Bas Belder, Victor Boştinaru, Klaus Buchner, James Carver, Lorenzo Cesa, Georgios Epitideios, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule-Pēterse, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Wajid Khan, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Michel Reimon, Sofia Sakorafa, Anders Sellström, Alyn Smith, Jordi Solé, Dobromir Sośnierz, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, László Tőkés, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl, Anders Primdahl Vistisen</p>						
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	<p>Doru-Claudian Frunzuliță, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Marek Jurek, Patricia Lalonde, Antonio López-Istúriz White, Gilles Pargneaux, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Marietje Schaake, Eleni Theocharous, Bodil Valero, Mirja Vehkaperä</p>						

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

38	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Iveta Grigule-Pēterse, Patricia Lalonde, Javier Nart, Jozo Radoš, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Mirja Vehkaperä
PPE	Michèle Alliot-Marie, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Anders Sellström, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, László Tóké
S&D	Victor Boștinaru, Eugen Freund, Doru-Claudian Frunzuliță, Ana Gomes, Wajid Khan, Arne Lietz, Andrejs Mamikins, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Gilles Pargneaux, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula

7	-
GUE/NGL	Takis Hadjigeorgiou, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Miguel Urbán Crespo
NI	James Carver, Georgios Epitideios, Dobromir Sośnierz

11	0
ECR	Bas Belder, Marek Jurek, Charles Tannock, Eleni Theocharous, Anders Primdahl Vistisen
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Barbara Lochbihler, Michel Reimon, Alyn Smith, Jordi Solé, Bodil Valero

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se